četrtek, 24. oktober 2019

P9_TA(2019)0043

Egipt

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. oktobra 2019 o Egiptu (2019/2880(RSP))

(2021/C 202/11)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Egiptu, zlasti tiste z dne 17. julija 2014 o svobodi izražanja in zbiranja v Egiptu ([1]), z dne 15. januarja 2015 o razmerah v Egiptu ([2]), z dne 10. marca 2016 o Egiptu, zlasti primeru Giulia Regenija ([3]), z dne 8. februarja 2018 o usmrtitvah v Egiptu ([4]) in z dne 13. decembra 2018 o Egiptu, zlasti položaju zagovornikov človekovih pravic ([5]),

— ob upoštevanju sklepov Sveta EU za zunanje zadeve o Egiptu, sprejetih avgusta 2013 in februarja 2014,

— ob upoštevanju pridružitvenega sporazuma med EU in Egiptom iz leta 2001, ki je začel veljati leta 2004 in je bil konsolidiran z akcijskim načrtom iz leta 2007; ob upoštevanju prednostnih nalog partnerstva med EU in Egiptom za obdobje 2017–2020, uradno sprejetih 25. julija 2017, skupne izjave s srečanja Pridružitvenega sveta EU-Egipt iz leta 2017 in skupne izjave s šestega srečanja pododbora EU in Egipta za politične zadeve, človekove pravice in demokracijo, ki je bilo junija 2019,

— ob upoštevanju izjave EU pod točko 4 na seji Sveta OZN za človekove pravice 19. septembra 2019, v kateri je omenjen Egipt,

— ob upoštevanju novega strateškega okvira in akcijskega načrta EU za človekove pravice, s katerim bi varstvo človekovih pravic in nadzor nad njimi postavili v središče vseh politik EU,

— ob upoštevanju smernic EU o smrtni kazni, mučenju, svobodi izražanja in o zagovornikih človekovih pravic,

— ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, Konvencije proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju in Konvencije o otrokovih pravicah, ki jih je ratificiral Egipt,

— ob upoštevanju izjave visoke komisarke OZN za človekove pravice Michelle Bachelet o protestih v Egiptu z dne 27. septembra 2019,

— ob upoštevanju egiptovske ustave, zlasti členov 52 (o prepovedi vseh oblik in vrst mučenja), 73 (o svobodi zbiranja) in 93 (o zavezujočem značaju mednarodnega prava s področja človekovih pravic),

— ob upoštevanju Afriške listine o človekovih pravicah in pravicah ljudstev iz leta 1981, ki jo je Egipt ratificiral 20. marca 1984,

— ob upoštevanju Arabske listine o človekovih pravicah, katere podpisnik je Egipt,

— ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta OZN št. 2473 (2019), sprejete junija 2019, o obnovitvi ukrepov za izvajanje embarga na orožje proti Libiji,

— ob upoštevanju členov 144(5) in 132(4) Poslovnika,

([1]) UL C 224, 21.6.2016, str. 5.
([2]) UL C 300, 18.8.2016, str. 34.
([3]) UL C 50, 9.2.2018, str. 42.
([4]) UL C 463, 21.12.2018, str. 35.
([5]) Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0526.

A. ker naj bi egiptovske oblasti v zadnjih tednih kot odziv na mirne demonstracije, ki so se začele 20. septembra 2019, samovoljno aretirale več kot 4 300 ljudi (od tega jih je skoraj 3 000 še vedno v priporu), med njimi je po poročanjih organizacije Amnesty International in fundacije Beladi vsaj 114 žensk in vsaj 111 mladoletnikov; ker so policijske in varnostne službe domnevno uporabljale prekomerno silo, da bi razgnale protestnike;

B. ker so protivladne demonstracije potekale proti varčevalnim ukrepom, vsesplošni korupciji vlade in sistematični represiji ter se je z njimi zahteval odstop egiptovskega predsednika Abdela Fataha Al Sisija;

C. ker nedavni ukrepi egiptovskih oblasti ogrožajo temeljne svoboščine izražanja, združevanja in zbiranja, ki so zapisane v egiptovski ustavi in mednarodni zakonodaji o človekovih pravicah; ker je to del širšega zatiranja civilne družbe in temeljnih pravic v Egiptu, zlasti svobode izražanja na spletu in zunaj njega, svobode združevanja in zbiranja, političnega pluralizma in načela pravne države;

D. ker egiptovske oblasti še naprej zatirajo miroljubne demokratične opozicijske stranke v Egiptu, kar je v nasprotju s pravico do sodelovanja v javnih zadevah in s svobodo izražanja, in so od septembra 2019 v primeru koalicije Upanje samovoljno pridržale na desetine državljanov in aretirale na desetine drugih članov miroljubnih političnih strank;

E. ker so bili odvetniki s področja človekovih pravic, novinarji, aktivisti in pripadniki opozicije zaprti zaradi hudih obtožb, tudi kaznivih dejanj, povezanih s terorizmom; ker mirnim disidentom, prodemokratičnim aktivistom in zagovornikom človekovih pravic grozi, da bodo označeni kot teroristi; ker so te aretacija po navadi povezane z njihovim miroljubnim in legitimnim delom na področju varstva človekovih pravic;

F. ker prisilno izginotje zagovornikov človekovih pravic postaja sistematična praksa egiptovskih oblasti, potem pa se jih večina nenadoma ponovno pojavi v rokah državnega tožilstva, kot so na primer Ala Abdel Fatah, Asma Dabes, Esra Abdel Fatah, Eman Al Helv, Mohamed Ibrahim, Abdelrahman Tarek, Ezat Ghoneim, Hajtham Mohamadin in Ibrahim Metvali Hedžazi; ker se drugi, vključno z Ibrahimom Ez El Dinom, še vedno niso ponovno pojavili;

G. ker se preventivno pridržanje in previdnostni ukrepi prekomerno uporabljajo, da se zagovornikom človekovih pravic in njihovim odvetnikom, kot so Mahienur El Masri, Mohamed El Baker, Esra Abdel Fatah in Mohamed Ramadan, prepreči izvajanje legitimnih človekovih pravic v Egiptu;

H. ker so egiptovske oblasti ovirale napredek pri preiskovanju in razkrivanju resnice v zvezi z ugrabitvijo, mučenjem in umorom italijanskega raziskovalnega asistenta Giulia Regenija; ker je italijanski parlament prekinil diplomatske odnose z egiptovskim parlamentom in pozval parlamente držav članic, naj iz solidarnosti sledijo njegovemu zgledu;

I. ker so Novinarji brez meja zabeležili, da je v Egiptu zaradi svojega dela priprtih vsaj 31 medijskih delavcev na podlagi politično motiviranega pregona in več kršitev pravnega postopka; ker je bilo šest izmed teh novinarjev aretiranih v zvezi z nedavnimi protesti; ker so tarče tudi tuji medijski delavci, saj je bilo več mednarodnih medijskih poročevalcev izgnanih ali jim je bil prepovedan vstop v Egipt; ker so mednarodne organizacije dokumentirale blokiranje spletišč z novicami in blokiranje oziroma omejitev dostopa do spletnih aplikacij za pošiljanje sporočil, zlasti v zadnjih tednih;

J. ker je egiptovski zakon o nevladnih organizacijah iz leta 2019 sicer odpravil zaporne kazni in ne predvideva več agencije varnostne narave, ki je bila pred tem pristojna za odobritev tujega financiranja in nadzor nad njim, pa kljub temu pa obstaja nevarnost, da bo znatno omejil civilno družbo, prispeval k strogim omejitvam pravice do svobode združevanja in močno omejil dejavnosti domačih in tujih nevladnih organizacij;

K. ker se zagovornice človekovih pravic v Egiptu še naprej soočajo z različnimi oblikami vladnega nadlegovanja, zlasti z obrekovalnimi kampanjami in sodnim pregonom; ker se aktivisti, ki zagovarjajo pravice oseb LGBTQI in žensk, soočajo z nenehno represijo, tudi pod pretvezo, da gre za „ohranjanje javne morale“;

četrtek, 24. oktober 2019

L. ker se v Egiptu prek sodstva nadaljujejo hude kršitve pravice do življenja, saj je številnim izreklo in izvedlo visoko število smrtnih kazni – celo otrokom, in to v vojaškem in množičnem sojenju, v katerem ni bilo minimalnih jamstev za pošteno sojenje; ker so kazenska in vojaška sodišča od leta 2014 izdala več kot 3 000 smrtnih kazni, 50 osebam pa grozi neposredna usmrtitev;

M. ker je Urad visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice (OHCHR) izjavil, da je na sodiščih več nerešenih zadev v zvezi s posamezniki, obsojenimi na podlagi dokazov, ki so bili domnevno pridobljeni z mučenjem, in jim grozi smrtna kazen; ker vlada vtis, da te obsodbe neposredno kršijo tako egiptovsko kot mednarodno pravo in postopke;

N. ker egiptovske varnostne sile še vedno niso prevzele odgovornosti za hude kršitve človekovih pravic in ker ni ustrezne preiskave domnevnih primerov korupcije zoper vojsko;

O. ker so egiptovske varnostne sile med protesti na trgu Raba leta 2013 ubile vsaj 900 ljudi; ker so bile med sojenjem o tem razkrite številne nepravilnosti, visoka komisarka OZN za človekove pravice pa ga je opisala kot grobo sodno zmoto; ker nobenemu odgovornemu za pokol še niso sodili;

P. ker postopek splošnega rednega pregleda v Egiptu pred Svetom OZN za človekove pravice, ki se začne novembra 2019, mednarodni skupnosti ponuja edinstveno priložnost, da preuči stanje na področju človekovih pravic v Egiptu in oblikuje priporočila za izboljšave;

Q. ker so številni zagovorniki človekovih pravic žrtve represivnih ukrepov, pri čemer gre tudi za povračilne ukrepe zaradi sodelovanja pri splošnem rednem pregledu v Egiptu leta 2014; ker so desetim zagovornikom človekovih pravic in sedmim nevladnim organizacijam, ki so bili imenovani v zadevi št. 173/2011 („zadeva v zvezi s tujim financiranjem“), zamrznili sredstva; ker prepoved potovanja še vedno zadeva vsaj 31 zagovornikov in osebje neodvisnih egiptovskih nevladnih organizacij za človekove pravice, ki sodelujejo v zadevi št. 173/2011, čeprav je bilo 43 zaposlenih v tujih organizacijah civilne družbe, ki so bili obsojeni leta 2013 v isti zadevi, oproščenih;

R. ker je Egipt od revolucije leta 2011 doživel več težkih obdobij in ga mednarodna skupnost podpira pri spopadanju z različnimi izzivi; ker so varnostne razmere v Egiptu nestabilne, saj je na Sinajskem polotoku in v večjih mestih po državi visoko tveganje terorističnih napadov različnih islamističnih organizacij, čeprav vlada uporablja agresivne in včasih brutalne taktike za boj proti njim; ker so teroristični napadi vzeli življenje številnim nedolžnim civilistom, tudi Koptom; ker so se vojaške operacije na severu Sinaja stopnjevale vse od konca leta 2013, vlada pa je izvedla množična rušenja in prisilne izselitve na desettisoče prebivalcev in hkrati preprečila neodvisno poročanje, tako da je skoraj popolnoma blokirala medije in omejila gibanje na Sinaju in z njega;

S. ker EU in njene države članice od zatiranja v Egiptu, ki je potekalo septembra oziroma oktobra 2019, še niso podale nobenega uradnega, močnega in enotnega javnega odziva; ker prednostne naloge partnerstva med EU in Egiptom, ki so bile sprejete junija 2017, v novem obdobju 2017–2020 vodi skupna zavezanost univerzalnim vrednotam demokracije, načelu pravne države in spoštovanju človekovih pravic, in je nov okvir za politično ukrepanje in okrepljeno sodelovanje, tudi na področju varnosti, reforme pravosodja in boja proti terorizmu, na podlagi spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin; ker evropska prizadevanja za pritegnitev Egipta k obravnavanju najhujših vidikov kršenja človekovih pravic niso prinesla vidnih rezultatov;

T. ker je Egipt pomemben partner Evropske unije in njenih držav članic na številnih področjih, vključno s trgovino, varnostjo in medosebnimi stiki; ker je Svet za zunanje zadeve 21. avgusta 2013 naročil visoki predstavnici, naj pregleda pomoč Evropske unije Egiptu; ker se je Svet za zunanje zadeve odločil, da je treba sodelovanje EU z Egiptom prilagajati glede na razvoj razmer v državi; ker sta EU in Egipt junija 2017 sprejela prednostne naloge partnerstva, s katerimi naj bi okrepila sodelovanje na številnih področjih, vključno z bojem proti terorizmu, a ob spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin;

U. ker je v sklepih Sveta EU za zunanje zadeve z dne 21. avgusta 2013 navedeno, da so se države članice dogovorile tudi, da bodo začasno preklicale dovoljenja za izvoz vse opreme, ki bi se lahko uporabila za notranjo represijo, v Egipt in ponovno preučile izvozna dovoljenja za opremo, zajeto v Skupnem stališču 2008/944/SZVP, preučile pa bodo tudi pomoč, ki jo Egiptu namenjajo na področju varnosti; ker podjetja s sedežem v več državah članicah EU v Egipt še naprej izvažajo tehnologijo za nadzor in drugo varnostno opremo, ki omogoča vdore v računalniške sisteme in uporabo zlonamerne programske opreme ter druge oblike napadov na zagovornike človekovih pravic in aktiviste civilne družbe, fizično in na spletu; ker je vse to privedlo do zatiranja svobode izražanja na spletu;

1. ostro obsoja najnovejše zatiranje in nenehno omejevanje temeljnih pravic v Egiptu, zlasti svobodo izražanja na spletu in drugje, svobodo združevanja in zbiranja, politično pluralnost in načelo pravne države; obsoja pretirano uporabo sile nad protestniki in opozarja Egipt, da bi moral biti odziv varnostnih sil v skladu z mednarodnimi normami in standardi ter lastno ustavo;

2. poziva, naj se nemudoma končajo vsa nasilna dejanja državnih organov, varnostnih sil in služb in drugih skupin v Egiptu, in sicer ščuvanje k nasilju, sovražni govor, nadlegovanje, ustrahovanje, prisilna izginotja in cenzura zagovornikov človekovih pravic, odvetnikov, demonstrantov, novinarjev, blogerjev, sindikalistov, študentov, otrok, zagovornikov pravic žensk, oseb LGBTI, organizacij civilne družbe in manjšin; poziva k verodostojni in pregledni preiskavi vseh kršitev človekovih pravic, storilci pa naj zanje tudi odgovarjajo; poudarja, da je samo s spoštovanjem človekovih pravic mogoče zagotoviti dolgoročno stabilnost in varnost Egipta;

3. poziva egiptovske oblasti, naj nemudoma in brezpogojno izpustijo vse zagovornike človekovih pravic, ki so pridržani ali obsojeni zgolj zaradi opravljanja legitimnega in miroljubnega dela na področju človekovih pravic, med katerimi so Eman Al Helv, Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Ezat Ghoneim, Hajtham Mohamadin, Ala Abdel Fatah, Ibrahim Metvali Hedžazi, Mahienur El Masri, Mohamed El Baker in Esra Abdel Fatah, ter naj takoj razkrijejo, kje je Ibrahim Ez El Din; poziva tudi k izpustitvi zagovornikov človekovih pravic, akademikov in drugih, ki so priprti zaradi zadeve „Koalicija Upanje“, med katerimi so Zjad El Elami, Hasan Barbari in Rami Šat, pa tudi članov stranke Kruh in svoboda, stranke Al Dostur in Egiptovske socialdemokratske stranke, ki so jih pred kratkim pridržali brez verodostojnih razlogov za kazenske obtožbe; poziva Egipt, naj razkrije, kje se nahajajo, ter jim, dokler so še vedno zaprti, omogoči dostop do družine in odvetnika po lastni izbiri ter jim zagotovi ustrezno zdravstveno oskrbo, v zvezi s trditvami o slabem ravnanju in mučenju pa naj izvede verodostojno preiskavo;

4. poudarja, da je pomembno zagotavljati enakost vseh Egipčanov, ne glede na vero ali prepričanje; poziva Egipt, naj pregleda svoje zakone o bogokletstvu, da bi zagotovili varstvo verskih manjšin; pozdravlja izjave, ki pozivajo k obnovi islamskega diskurza, da bi se zoperstavili ekstremizmu in radikalizaciji; poziva egiptovske oblasti, vključno z vojaškimi in varnostnimi silami, naj spoštujejo pravice kristjanov, jih zaščitijo pred nasiljem in diskriminacijo ter zagotovijo pregon tistih, ki so odgovorni za takšna dejanja;

5. podpira težnje večine Egipčanov, ki želijo sooblikovati svobodno, stabilno, cvetočo, vključujočo in demokratično državo, v kateri bodo spoštovane nacionalne in mednarodne obveznosti na področju človekovih pravic in temeljnih svoboščin; ponovno poudarja, da je treba zagotoviti pravico do mirnega izražanja mnenja in kritike;

6. poziva egiptovske oblasti, naj prenehajo blokirati spletne strani lokalnih in mednarodnih tiskovnih organizacij ter organizacij za človekove pravice in izpustijo vse medijske delavce, ki so zaprti zaradi svojega novinarskega dela;

7. je močno zaskrbljen zaradi kaznovanja oseb, ki sodelujejo ali želijo sodelovati z mednarodnimi organizacijami s področja človekovih pravic ali organi Združenih narodov za človekove pravice; poziva egiptovske oblasti, naj zaključijo zadevo št. 173/2011 (zadeva v zvezi s tujim financiranjem), odpravijo vse prepovedi potovanja za vsaj 31 zagovornikov človekovih pravic in članov osebja nevladnih organizacij za človekove pravice v tej zadevi, pa tudi vse druge samovoljno uvedene prepovedi potovanja, in naj egiptovskim zagovornikom človekovih pravic s sedežem v Egiptu omogočijo potovati, da bodo lahko osebno sodelovali pri splošnem rednem pregledu Egipta, ki se bo začel 13. novembra 2019;

8. poziva k razveljavitvi nedavno sprejetega zakona o nevladnih organizacijah in njegovi nadomestitvi z novim zakonodajnim okvirom, ki bo pripravljen ob resničnem posvetovanju z organizacijami civilne družbe, ki bo v skladu z egiptovsko ustavo in mednarodnimi standardi;

9. obžaluje, ker ni verodostojne preiskave in odgovornosti za ugrabitev, mučenje in umor italijanskega raziskovalnega asistenta Giulia Regenija leta 2016; ponovno poziva egiptovske oblasti, naj pojasnijo okoliščine smrti Giulia Regenija in Erica Langa, ter odgovorne privedejo pred sodišče ob polnem sodelovanju z organi držav članic, ki jih ta primera zadevata;

10. zahteva, da oblasti spremenijo, sprejmejo in učinkovito izvajajo zakonodajo za odpravo vseh oblik diskriminacije in kriminalizirajo vse oblike nasilja nad ženskami in dekleti, vključno s spremembo zakona o osebnem statusu in uvedbo zakonskih določb, ki bodo prepovedovale nasilje na podlagi spola, pa tudi spolno nadlegovanje, napade in posilstva; nadalje poziva oblasti, naj dejansko izvajajo nacionalno strategijo za boj proti nasilju nad ženskami v partnerstvu skupaj z neodvisnimi organizacijami civilne družbe, ki imajo priznano strokovno znanje na tem področju;

11. izraža zaskrbljenost, ker se je uporaba smrtne kazni v Egiptu močno povečala, odkar je predsednik Sisi prišel na oblast; poziva egiptovske oblasti, naj razglasijo moratorij za usmrtitve, da bi odpravili smrtno kazen, in ponovno poziva Egipt, naj podpiše in ratificira drugi izbirni protokol k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah, katerega namen je odprava smrtne kazni;

12. izreka iskreno sožalje družinam žrtev terorizma; izraža solidarnost z Egipčani in ponovno poudarja, da je tudi sam zavezan boju proti širjenju skrajnih ideologij in terorističnih skupin; poziva egiptovske oblasti, naj zagotovijo, da bodo svoje vojaške operacije, ki potekajo na Sinaju, izvedle v skladu z mednarodnimi standardi na področju človekovih pravic, naj temeljito preiščejo vse zlorabe in naj nemudoma odprejo severni Sinaj neodvisnim organizacijam za pomoč ter neodvisnim opazovalcem in novinarjem;

13. obžaluje, da ni uradnega odziva visoke predstavnice ali držav članic na zadnji val aretacij; poziva podpredsednico/visoko predstavnico in države članice, naj se enotno in odločno odzovejo na zatiranje in kršitve človekovih pravic; pričakuje, da bo Evropska služba za zunanje delovanje prednostno obravnavala položaj zagovornikov človekovih pravic v Egiptu in Parlamentu poročala o sodelovanju s Kairom na tem področju, tudi o posameznih primerih iz te resolucije; poziva podpredsednico/visoko predstavnico in države članice, naj uporabijo vsa orodja, ki jih imajo na voljo, vključno z dvostranskimi in večstranskimi orodji, trgovinskimi pogajanji, evropsko sosedsko politiko, pomočjo in po potrebi ciljno usmerjenimi omejevalnimi ukrepi, da bi ustavili zatiranje v tej državi in v Egiptu zagotovili konkreten napredek v zvezi s človekovimi pravicami;

14. poziva k temeljitemu in celovitemu pregledu svojih odnosov z Egiptom; meni, da razmere na področju človekovih pravic v Egiptu zahtevajo temeljit pregled dejavnosti proračunske podpore Komisije, ki bi morala biti omejena predvsem na podporo civilni družbi;

15. odločno poziva k spoštovanju zavez iz prednostnih nalog partnerstva med EU in Egiptom za obdobje 2017–2020 ter poziva k njihovemu polnemu in ustreznemu izvajanju; poziva EU, naj za pogajanja o novih prednostnih nalogah partnerstva oblikuje jasna merila, ki bodo nadaljnje sodelovanje z Egiptom pogojevala z napredkom pri reformi demokratičnih institucij, pravne države in človekovih pravic, ter naj v vse pogovore z egiptovskimi oblastmi vključi vprašanja človekovih pravic; ponavlja, da ukrepi za obvladovanje migracij ali boj proti terorizmu ne bi smeli spodnašati človekovih pravic;

16. ponovno poziva države članice EU, naj ukrepajo na podlagi sklepov, sprejetih 21. avgusta 2013, v katerih so v skladu s Skupnim stališčem 2008/944/CFSP naznanili začasen preklic izvoznih dovoljenj za vso opremo, ki bi se lahko uporabila za notranjo represijo, in obsoja vztrajno nespoštovanje teh zavez s strani držav članic EU; zato jih poziva, naj ustavijo izvoz tehnologije za nadzor in druge varnostne opreme v Egipt, ki bi lahko omogočila napade na zagovornike človekovih pravic in aktiviste civilne družbe, tudi na družbene medije, ter tudi druge oblike notranje represije; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj poroča o stanju vojaškega in varnostnega sodelovanja držav članic EU z Egiptom; poziva EU, naj začne izvajati popoln nadzor nad izvozom v Egipt, zlasti ko gre za blago, ki bi ga bilo mogoče uporabljati za zatiranje, mučenje ali izvrševanje smrtne kazni;

17. poudarja, kako pomembno je zagotoviti, da bodo pri vsakem dogovoru o migracijah med EU in Egiptom dosledno spoštovani mednarodni standardi na področju človekovih pravic, temeljne pravice migrantov in beguncev, ter da bo zagotovljena ustrezna raven preglednosti in odgovornosti;

18. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, parlamentom in vladam držav članic, egiptovski vladi in parlamentu ter Afriški komisiji za človekove pravice in pravice ljudstev.